

Rabbi Yaron Reuven
Todah Le'HaShem PART V

"Don't just tell him to say Todah...tell him to say a Beracha!" Rav Nissim Yagen zt'l

Parents traditionally [and rightly so] make a big deal about having their little children say Todah out loud to the unfamiliar relative that just gave them a delicious candy. Although this is a great start, HaRav Nissim Yagen zt'l cried out that the real lesson should be to teach the child to say a Beracha.* While the two seem to teach the same message, a deeper introspection into the teachings of our holy Sages uncovers quite a lesson about gratitude, and thereby taking us further along our happiness journey.

"Anyone who's ungrateful for the kindness of his fellow, will ultimately be ungrateful for the kindness of the Holy One, Blessed Be He" (Midrash Mishnat Eliezer perek 7)

כל הכופר בטובתו של חברו לבסוף כופר בטובתו של הקב"ה
(מדרש משנת רבי אליעזר פרק ז)

The *Midrash Mishnat Eliezer* teaches us that although the **Todah** [towards our fellow] and **Beracha** [towards our Creator] complete each other, it's the Beracha that helps us reflect on the deeper meaning of the gifts we've received. Because saying Todah is so simple and well-intended, it's become part of everyone's speech at early childhood. By the time we've reached adulthood, the Todah towards our fellow has become an engraved part of our habits, thereby losing much of the *kavana*** behind it. A person can get so used to saying it, that receiving a pencil, a hot dinner plate, or a brand new car can literally have the same exact well-intended, yet habitual and superficial Todah.

* i.e. The correct blessing

** Meaning, significance, intention, direction of heart.

*Continue on page 3

הרב אפרים כחלון שליט"א
הפרארי, הזקן, והזקנה הרוצחת

חברת המכוניות פרארי, רגילה בבקשות ושיגעונות מוזרים של לקוחותיה, אבל גם הם הופתעו לבקשת הקשיש בן ה - 86 מאילת, שרכש במיטב כספו את הפרארי פורטופינו החדשה והפתיעה, כשביקש להקדים את אספקת הרכב עבורו - כדי שישפיק ליהנות ממנו כמה שיותר.

החברה, ששמעה את גילו של הקשיש, נענתה לבקשה וזמן ההמתנה קוצר משמונה חודשים לארבעה בלבד. הלקוח החדש הפך ללקוח המבוגר ביותר של מוכנית העל האיטלקית בישראל.

הקשיש לא הסתפק במכונית שמחירה הבסיסי הוא 1.7 מיליון שקלים והוסיף ממיטב הפינוקים והאבזורים - מושבים חשמליים עם 18 כיוונים, זיכרונות וחימום בשווי 62 אלף שקל, מצלמת רברס בשווי 20 אלף שקל, ועוד.

משום מה הסיפור הזה גורם לי לחיוך קל עם הרבה עצב, זה באמת נחמד משובת הנעורים הזו של הקשיש האלמוני מאילת, שכנראה הוא לא מסכים עם האמירה המודרנית - "העולם שייך לצעירים", כך במקום להיות ספון בבית אבות עם פיג'מה של חולים, מוקף בזקנים רוטטים ומדוכאים, שחלקם על סף איבוד השפיות, הוא יגמא מרחקים בכבישי ישראל, ויהנה לו ברכבו החדש עם גג קשיח מתקפל, מנוע 8 צילינדרים, 3,900 סמ"ק טורבו, בהספק של 591 כח סוס, ובעלת תאוצה מ-0 ל-100 קמ"ש ב-3.5 שניות בלבד.

ממש חיים משוגעים....

אבל....

כאן מגיע האבל הגדול, שאותו גם מיודענו הזקן האלמוני מבין, החיים בסוף נגמרים, וכשהם נגמרים מכל הפאר וההדר של הפרארי הוא ישאר עם בור בעומק מטר, על קצת פחות משתי מטרים, ועם הרבה חול....

ואז רגע אחרי שיתכסה בחול מה יהיה מה יקרה....

המחשבה הפשוטה של אנשי העולם הזה היא, שלא לחשוב על המות, ובודאי שלא לחשוב על הרגע שאחרי המות, הכופרים האמיצים מתרברבים ואומרים את

*המשך בעמוד 3